

РЕШЕНИЕ

№ 344

гр. Стара Загора, 23.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, IX-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети август през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Чиликов

при участието на секретаря Нели П. Георгиева
като разгледа докладваното от Росен Чиликов Административно наказателно
дело № 20235530200936 по описа за 2023 година

Обжалвано е наказателно постановление №24 -2300045 от 09.03.2023
година на Директора на дирекция „Инспекция по труда,, град Стара Загора.

Жалбоподателят недоволен от наложеното му имуществена санкция
моли съда да я отмени. Мотивира се с обстоятелството, че не е извършено
административно нарушение, тъй като е изплатено дължимото трудово
възнаграждение.

Жалбоподателят в с.з. чрез адвокат Р. поддържа жалбата. В
представената писмена защита се развиват съображения за основателността
на жалбата.

Въззиваемата страна чрез юрисконсулт Л. взема становище, че жалбата е
неоснователна, аргументирано опровергава възраженията в жалбата и
пледира съда да потвърди наказателното постановление.

От събраните по делото доказателства установени с доказателствени
средства – писмени, показанията на свидетеля – преценени по отделно и в
тяхната съвкупност и като извърши цялостна проверка на акта за
установяване на административно нарушение и наказателното постановление,
след обсъждане становищата на страните съдът приема за установено
следното :

Жалбата е подадена в срок и от субект имащ право на жалба, поради
което и на основание чл.59, ал.2 ЗАНН съдът приема, че жалбата е допустима

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административно-наказващият орган в обстоятелствената част на наказателното постановление е приел за установено, че при извършена проверка на 09.02.2023 г. на „РК ЛОГИСТИК“ ЕООД в град Стара Загора жалбоподателят в качеството си на работодател по смисъла на параграф 1 т.1 от КТ не е изпълнил в срок до 05.12.2022 г. дадените задължителни предписания на основание чл.404, ал.1 т.12 КТ с Протокол за извършена проверка № ПР2235374 на „Инспекция по труда „ град Стара Загора връчен на 09.11.2022 г. изразяващи се в задължение да изплати на работника Б. Й. Х. в предприятието или по банков път 60 на сто от brutното му трудово възнаграждение, но не по-малко от МРЗ за месец Септември 2022 г. – в случая 710 лева и след удържки в размер на 550.94 лева – съгласно чл.245, ал.1 КТ.

Работодателят е в нарушение от 06.12.2022 г.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на св. Х. М. /актосъставител/, св. Б. Х., св. И. О., преводно нареждане за сумата 1500 лева; преводно нареждане за сумата 1000 лева; преводно нареждане за сумата за сумата 1730 лева; преводно нареждане за сумата 200 лева; преводно нареждане за сумата 200 лева; преводно нареждане за сумата 200 лева; чат кореспонденция; РКО; преводно нареждане за сумата 4450 лева; пълномощно нотариално заверено; сигнал от Х.; протокол за извършена проверка от 19.10.2022 година и 09.11.2022 година; протокол за извършена проверка от 15.09.2022 година и 31.01.2023 година; разпореждане от 18.04.2023 година по адм. дело №209/2023 година по описа на АС Стара Загора; сигнала от Б. Х. до Директора на ДИТ с приложения; отчетен лист от 01.09.2022 година; платежи нареждания; заповед за командироване №14 от 24.02.2022 година, протокол за прихващане на задължения.

При така посочената фактическа обстановка административно-наказващият орган е приел, че е осъществен състава на чл.415, ал.1 КТ и е наложил имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Жалбоподателят „РК ЛОГИСТИК“ ЕООД има качеството на работодател по смисъла на параграф 1 т.1 от КТ.

В конкретния случай е получил задължителни предписания с Протокол за извършена проверка № ПР 2235374 на „Инспекция по труда „ град Стара Загора връчен на 09.11.2022 г. изразяващи се в задължение да изплати на работника Б. Й. Х. в предприятието или по банков път 60 на сто от brutното му трудово възнаграждение, но не по-малко от МРЗ за месец Септември 2022 г. – в случая 710 лева и след удържки в размер на 550.94 лева – съгласно чл.245, ал.1 КТ.

Задължението за работодателя да изпълни предписанията на контролния орган е абсолютно и безусловно. Никакви обстоятелства не го освобождават от това задължение.

След като не е предприел дължимите активни действия в определения срок /да изплати дължимото трудово възнаграждение в срок до 05.12.2023 г. съгласно дадените предписания/ жалбоподателят чрез бездействие е извършил деяние представляващо административно нарушение, с което е осъществил състава на чл.415, ал.1 КТ.

По силата на чл.83, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.415, ал.1 КТ АНО носи ЮЛ-работодател .

Тази отговорност е обективна и въпросът за вината не подлежи на обсъждане.

Неоснователни са възраженията, че предписанията са изпълнени в срок, тъй като е изплатено трудовото възнаграждение.

За изплащането на дължимото трудово възнаграждение на работника Б. Х. жалбоподателят се позовава на преводни нареждания, показанията на св. И. О. и протокол за прихващане на задължения.

Съдът приема, че не е изплатено дължимото трудово възнаграждение на работника Б. Х. в размер на 60 на сто от брутното трудово възнаграждение – 550.94 лева след удържките по следните съображения :

Видно от платежните нареждания и показанията на св. О. на работника Б. Х. са изплащани многократно суми за служебен аванс. Този служебен аванс е авансово плащане на командировъчни разходи и не съвпада с авансовото изплащане на трудовото възнаграждение по чл.270, ал.2 КТ.

От друга страна изплащането на суми за служебния аванс не съвпада с изплащането на трудовото възнаграждение по смисъла на чл.242 КТ и с начина на изплащане предвиден в чл.270, ал.3 и ал.4 КТ – първото плащане е обезщетение за направени разходи във връзка с командироването на работника, а второто е израз на възмездността на положения труд т.е. няма знак за равенство между двете плащания, които са на различно правно и фактическо основание.

Видно от протокола за прихващане на задължения от 10.07.2023 г. същият е подписан едностранно – от представител на работодателя, но не е подписан от работника Б. Х. , който да даде изрично съгласие от трудовото му възнаграждение да се удържат и прихващат изплатени суми за служебен аванс. По силата на чл.272, ал.1 КТ удържки от трудовото възнаграждение без съгласието на работника са недопустими. В случая служебния аванс не попада в изключението, което дава основание на съда да приеме, че няма изплатено дължимото трудово възнаграждение на работника Б. Х. в размер на

60 на сто от brutното трудово възнаграждение – 550.94 лева след удържките .

От показанията на свидетелите Б. Х. , М и липсата на доказателства в , които да е посочено изрично , че съответната сума е за трудово възнаграждение със съответните удържки.

Изложените съображения водят до извода, че жалбоподателят в качеството си на работодател не изплатил дължимото трудово възнаграждение на работника Б. Х. в размер на 60 на сто от brutното трудово възнаграждение – 550, 94 лева след удържките .Още повече, че липсва ведомост или преводно нареждане /в тази насока няма никакви доказателства/ в, което да е посочено, че съответната сума е за трудово възнаграждение със съответните удържки.

Следователно към 05.12.2023 г. не е изплатено дължимото трудово възнаграждение, респективно не са изпълнени предписанията, с което бездействие е осъществен състава на претендираното административно нарушение.

Видно от самото наказателно постановление в обстоятелствената част ясно са посочи всички факти и обстоятелства релевантни за състава на нарушението в това число и датата на която са дадени предписанията, срокът за изпълнение, какви са били предписанията т.е. спазен е чл.57, ал.1 т.5 ЗАНН, поради което съдът приема, че не е допуснато съществено процесуално нарушение даващо повод за отмяна на наказателното постановление.

При извършената служебна проверка съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на атакуваното наказателно постановление.

Няма основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Извършеното административно нарушение е свързано с нарушение на разпоредбите на трудовото законодателство и засяга правата на икономически по-слабата страна в трудовото правоотношение – работника. Неизпълнението на задължения от страна на работодателя свързани с обезщетение или трудово възнаграждение се отразяват пряко върху средствата на работника за посрещане на неотложни жизнени нужди.

Следователно административното нарушение не е с по-ниска степен на обществена опасност или с незначителна такава, поради което не може да се окачества като малозначително и няма основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Поради липса на плащане и неотстраняване на допуснатото административно нарушение няма основание за приложение на смекчената АНО на чл.415 В, ал.1 КТ.

При индивидуализацията на имуществената санкция административно-наказващият орган е отчел всички обстоятелства от значение, съобразил се е с тежестта на нарушението и правилно е наложил имуществена санкция в близост до минимума.

По изложените съображения атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди, тъй като няма основание за отмяна или изменение.

Направеното искане от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно.

Съгласно 63 Д от ЗАНН във вр. с чл.37, ал.1 ЗПП във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ и чл.143, ал.3 АПК с оглед фактическата и правна сложност на делото и проведените с.з. в полза на въззиваемата страна следва да се определят и присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, които да се заплатят от жалбоподателя, поради неоснователност на жалбата.

Водим от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №24 -2300045 от 09.03.2023 година на Директора на дирекция „Инспекция по труда,, град Стара Загора, с което е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/ лева на „РК ЛОГИСТИК ,, ЕООД град Стара Загора, със седалище и адрес на управление– град Стара Загора, кв. „Три Чучура,, №64, вход Б, етаж 3, ап. 46, ЕИК – 203812659 .

ОСЪЖДА „РК ЛОГИСТИК,, ЕООД град Стара Загора, със седалище и адрес на управление– град Стара Загора, кв. „Три Чучура,, №64, вход Б, етаж 3, ап. 46, ЕИК – 203812659 да заплати на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда“ направените по делото разноски в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд град Стара Загора в 14 дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____